

Tele szívvel...

Tele szívvel élni, az lenne igazi,
A magányt s bűt, a hátam mögött hagyni.
Elbukni, majd feállni százszor is ha kell,
Hisz míg hajóm révbe nem ér, nem adom fel!

Az ember magában hordja a végzetét,
Mint a gyümölcs magában tartja magjait.
Megtlett íratva már, mit nékem szánt az Ég,
S mellé kaptunk pennát, kiegészítésképp.

Megtanultam szeretni, szeretve lenni,
Az idő múlással egy húron pendülni,
Megélni sok mélységet és magaslatot,
Bánat ellenére, a derű ül arcomon.

Immár tán vége a harcnak, mi bennem dúlt,
S a folyó csendes moraja fülemben zúg.
Gyermeki szívem s lelke éretté lettél,
S ezáltal egész másvilágba csöppentél.

Tele szívvel élni, az lenne igazi,
Ifjúságunk lassan magunk mögött hagyni.
Elavulni látszik már a rosszalkodás,
Hisz az út végén mindönkre ugyanaz vár.